

Ebu Sa'lebe (r.a.) 'den rivayet edilmiştir:

Rasûlullah (s.a.v);

-‘Birbirinize iyiliği emredin, kötülükten sakındırın. Ancak cimriliğe boyun eğildiğini gördüğünde, insanların arzu ve hevesleri peşinde gittiklerini gördüğünde, dünyanın dine tercih edilip herkesin kendi görüşünü beğendiği dönemlerde sadece kendi kendinin çaresine bak ve avamı bırak. Çünkü ondan sonra öyle günler gelecek ki, o günlerde, dinin emirlerine uyma hususunda gösterilecek sabır, ateş parçasını elde tutmak gibi zor olacaktır. O günlerde, Müslüman olarak yaşamaya çalışanlara bugünkü sizin elli kişinin amelini isteyen kimselerin sevabı kadar sevap yazılacaktır’ buyurdu.’ (Buhârî, Halku Ef’ali’l-İbâd, (224); Ebu Dâvud, Melahim 17 (4341); Tirmizî, Tefsiru’l-Kur’an 6 (3058); İbn Mâce, Fiten 21 (4014))

Ne hizmet ama!

Günler çok çabuk geçiyor. Ömür sermayemiz hızlıca tükeniyor. Kar ve zarar bilânçomuz ne durumda? Gönüller, aileler, sokaklar dünden çok farklı. Her geçen gün kötüye doğru değişim, başkalaşım artarak devam ediyor. Ramazan ruhunu öldürüp yerine oyun ve eğlence kültürü getirdik. Bunu muhafazakâr kesim yapıyor maalesef. Belediyeler eliyle Osmanlı’daki azınlıkların oyunları Müslümanlara nostalji sosuyla sunuluyor. Teravîh vakitleri, namaz ve ibadet yerine kadın erkek ihtilatının bolca yapıldığı mahrem namahrem sınırlarının gözetilmediği nefsanîyet

panayırlarına çevrildi. Ne yazık ki bunun adı da İslam'a hizmet kondu. Ne hizmet ama!

Müslümanlar kendi dinlerine başkalarının yapmaya cesaret edemediği şeyleri kendi elleriyle yapıyorlar. Kendilerini kurtarmış gibi güya dinlerini kurtaracaklar. Siz kendinizi kurtarın. Kendi akıl ve düşüncelerine uymayan ne varsa onları ayıklama yok etme peşindeler.

Ne hizmet ama!

Ka'b b. Mâlik el-Ensârî (r.a.)'tan rivayet edildiğine göre Resulullah (s.a.v) şöyle buyurmaktadır:

“Bir koyun sürüsü üzerine salıverilen iki aç kurdun, o sürüye verdiği zarar; kişinin, mal ve makam hırsının dine verdiği zarardan daha fazla değildir.” (Tirmizî, Zühd 43 (2376); Ahmed b. Hanbel, Müsned, 3/556)

Şöhret peşinde avurtlarını doldura doldura köşeli laf yapma peşinde koşan sözde alimler!!! kadim kültürü yok edip onun yerine çok **“mütevazi”**!!! bir şekilde kendi anlayış ve düşüncelerini din olarak sunma ve birileri tarafından beğenilme derdinin peşindeler. Kabir azabı yok demekten tutun, kaderi inkâra, nüzulü İsa'yı inkârdan Yahudi ve Hıristiyanların cennete gideceğine fetvalar savurmaya kadar birçok konuda “kendi düşüncelerini” din olarak kitlelere beğendirme peşindeler. Bütün bu hengâmede bizlere düşen uyanık olmak ve uyarı görevini yapmaktır.

Ramazanımızı ramazan gibi değerlendirmeye çalışalım. Ramazanın hakkını, orucun hakkını, teravihi, sahurunu, iftarını, fitreyi hakkıyla yerine getirenlerden olmaya özen gösterelim. Sonunda affedilerek bayrama çıkanlardan olmak için gayret edelim. İftar sofralarımız sadece hali vakti yerinde olanların değil fakirlerinde olduğu sofralar olsun. Özellikle fakirleri görüp gözetmeye çabalayalım. Mükemmel iftar sofralarında ilk kaşığı, lokmayı ağızımıza götürdüğümüzde yoksulların ne halde olduklarını düşünelim ve bu konuda üzerimize düşen görevleri yerine getirmeye çalışalım.

Ümmeti Muhammed'in derdiyle dertlenelim. Filistin'i, Kudüs-ü Şerifi unutmayalım. Dünyanın dört bir yanındaki Müslüman kardeşlerimizin kalpleriyle kalplerimiz atsın. Dualarımız dilimizden eksik olmasın. Hem kavli hem de fiili duaya dikkat edelim. "Dua müminin silahıdır" buyruğunca özellikle iftar vakitlerinde, sahur vaktinde ve beş vakit namaz sonrası mümin kardeşlerimizi duadan unutmayalım.

Ebü'd-Derdâ (r.a)'dan rivayet edildiğine göre; Peygamber (s.a.v):

"Müslüman kişinin din kardeşine gıyabında duası müstecabdır. Onun başında görevli bir melek vardır. Din kardeşi için hayr duasında buldukça, ona görevli olan melek: Âmin! Senin için de bir misli var, der." buyururdu. (Müslim, Zikr 88 (2733))

Ramazan-ı şerif ayımızın, Kadir gecemizin, Ramazan Bayramımızın ümmetin dirilişine, uyanışına, birlik ve beraberliğine vesile olması dileğiyle Allah'a emanet olunuz.